

ARREST VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
17 januari 2001

Zaak T-14/99

Marie-Jeanne Kraus
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Kostwinnerstoelage – Terugvordering van onverschuldigd
betaalde – Voor de hand liggende onregelmatigheid van betaling”

Volledige Franse tekst II - 39

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van
19 oktober 1998 waarbij verzoekster de verplichting wordt opgelegd
de ontvangen kostwinnerstoelage terug te betalen.

Beslissing: Het beroep wordt verworpen. Elk der partijen zal de eigen kosten
dragen.

Samenvatting

- 1. Ambtenaren – Beroep – Voorafgaande administratieve klacht – Termijnen – Van openbare orde
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)*
- 2. Ambtenaren – Beroep – Termijnen – Aanvang – Kennisgeving – Bewijslast betreffende kennisgeving
(Ambtenarenstatuut, art. 91)*
- 3. Ambtenaren – Terugvordering van het onverschuldigd betaalde – Voorwaarden
(Ambtenarenstatuut, art. 85)*

1. Het beroep van een ambtenaar is ontvankelijk, ongeacht of het alleen is gericht tegen het aanvankelijk bestreden besluit, tegen het besluit houdende afwijzing van de klacht of tegen deze twee besluiten tezamen, op voorwaarde dat zowel voor de klacht als voor het beroep de in de artikelen 90 en 91 van het Statuut gestelde termijnen in acht zijn genomen. Deze termijnen dienen om de zekerheid van de rechtssituaties te waarborgen. Zij zijn derhalve van openbare orde en de partijen of de rechter kunnen er niet naar believen over beschikken. De omstandigheid dat een instelling om redenen van personeelsbeleid een antwoord ten gronde geeft op een te laat ingediende administratieve klacht, betekent niet dat aan het in de artikelen 90 en 91 van het Statuut neergelegde stelsel van dwingende termijnen wordt gederogeerd, noch dat de administratie de mogelijkheid heeft verloren om in de procedure in rechte een exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens te late indiening van de klacht op te werpen.

(cf. punten 19 en 20)

Referentie: Hof 10 maart 1989, Del Plato/Commissie, 126/87, Jurispr. blz. 643, punt 9; Gerecht 6 december 1990, Petrilli/Commissie, T-6/90, Jurispr. blz. II-765, punt 26; Gerecht 15 februari 1995, Moat/Commissie, T-112/94, JurAmbt. blz. I-A-37 en II-135, punt 20

2. Het staat aan de partij die aanvoert dat het beroep niet binnen de in het Statuut bepaalde termijnen is ingesteld, aan te tonen op welke datum het bestreden besluit officieel ter kennis is gebracht.

(cf. punt 22)

Referentie: Gerecht 23 maart 2000, Rudolph/Commissie, T-197/98, JurAmbt. blz. I-A-55 en II-241, punt 43, en de aldaar aangehaalde rechtspraak

3. In artikel 85 van het Statuut wordt bepaald: „Een onverschuldigd betaald bedrag wordt teruggevorderd, indien de bevoordeelde kennis droeg van de onregelmatigheid van de betaling of indien deze onregelmatigheid zo voor de hand lag dat de bevoordeelde daarvan kennis had moeten dragen.” Het staat aan de administratie, te bewijzen dat de bevoordeelde kennis droeg van de onregelmatigheid van de betrokken betaling. Indien de bevoordeelde betwist dat hij kennis droeg van de onregelmatigheid van de betaling, dienen de omstandigheden waarin de omstreden betaling is verricht, te worden onderzocht om uit te maken of de onregelmatigheid van deze betaling zo voor de hand lag dat de bevoordeelde daarvan kennis had moeten dragen.

De uitdrukking „zo voor de hand lag” moet aldus worden uitgelegd dat het er niet om gaat, of de vergissing voor de hand lag voor de administratie, maar wel of zij voor de hand lag voor de betrokkene. Het is immers helemaal niet zo dat deze laatste in het geheel niet hoeft na te denken of niets hoeft te controleren. Integendeel, terugbetaling is verschuldigd wanneer het gaat om een vergissing die een normaal zorgvuldige ambtenaar, die geacht wordt de bepalingen omtrent zijn salaris te kennen, niet ontgaat.

Het is in dit verband niet nodig dat de betrokken ambtenaar bij de nakoming van de op hem rustende zorgvuldigheidsplicht de omvang van de door de administratie begane vergissing nauwkeurig kan bepalen. Het volstaat dat hij twijfels heeft omtrent de gegrondheid van de betrokken betalingen, opdat hij verplicht zou zijn zich tot de administratie te wenden teneinde deze laatste de nodige verificaties te

doen verrichten. Een ambtenaar die een kostwinnerstoelage ontvangt en de nuttige gegevens kent, namelijk de beroepsinkomsten van zijn echtgenote en de jaarlijkse maxima die worden vermeld in de aan alle ambtenaren toegestuurde Mededelingen van de administratie, kan zich derhalve, wanneer hij een normale zorgvuldigheid aan de dag legt, rekenschap geven van de vergissing die de administratie vanaf zijn indiensttreding heeft begaan ter zake van de betaling van de kostwinnerstoelage.

(cf. punten 36-38 en 40-42)

Referentie: Hof 11 oktober 1979, Berghmans/Commissie, 142/78, Jurispr. blz. 3125, punt 9; Gerecht 1 februari 1996, Chabert/Commissie, T-122/95, JurAmbt. blz. I-A-19 en II-63, punt 35; Gerecht 16 juli 1998, Jensen/Commissie, T-156/96, JurAmbt. blz. I-A-411 en II-1173, punt 63, en de aldaar aangehaalde rechtspraak